

Solo Dios basta - Bóg Sam wystarczy

Wykaz wszystkich dzieł św. Teresy - czytaj:

http://www.voxdomini.com.pl/duch/mistyka/tw/tw_w/tw-spis.htm

Przepiękne wiersze św. Teresy- znajdziesz: <http://www.karmel.pl/klasyka/poezje2/baza.php?id=09>

*Nie trwóż się, nie drżysz wśród życia dróg,
Tu wszystko mija, Trwa tylko Bóg.
Cierpliwość przetrwa dni ziemskich znój,
Kto Boga posiadał ma szczęścia zdrój:
Bóg sam wystarcza*

Twierdza wewnętrzna –

spis treści:

Słowa wprowadzające

Mieszkanie pierwsze

1. Mówi w nim o piękności i godności duszy ludzkiej. — mówi, jak ważne jest byśmy znali naszą godność i umieli cenić łaski, jakie otrzymujemy od Boga. Bramą do naszej wewnętrznej twierdzy jest modlitwa.

2. Opowiada, jak wstrętne staje się dusza, gdy ją skazi grzech śmiertelny, i jako Pan pewnej osobie raczył dać pewne poznanie tej prawdy. Mówi o tym jak ważne jest poznanie samego siebie

Mieszkanie drugie - Opowiada, jak bardzo potrzebna jest wytrwałość chcącemu dojść do mieszkań dalszych, i jak uporczywą wojnę zły duch wydaje duszy na tej drodze oraz jak istotne jest byśmy na samym wstępie obrali drogę właściwą, prosto, bez błąkania się wiodącą do celu.

Mieszkanie trzecie

1. Opowiada, jak nigdy, póki żyjemy na tym wygnaniu, nie ma, nawet dla dusz do wysokiego już stanu - podniesionych, zupełnego bezpieczeństwa, a przeto zawsze potrzeba chodzić w bojaźni świętej.

2. Mówi o oschłościach na modlitwie i jaki może być ich skutek; jak potrzeba nam doświadczać samych siebie, i jak Pan doświadcza dusze, w tym trzecim mieszkaniu przebywające.

Mieszkanie czwarte

1. Mówi o różnicy zachodzącej między zwykłymi pociechami na rozmyślaniu, a smakami nadprzyrodzonymi, jakich Bóg użycza na wyższych stopniach modlitwy; jak wielkiego doznała uspokojenia, gdy zrozumiała, że co innego jest myśl, a co innego rozum.

2. Objaśnia za pomocą porównania, co to są smaki nadprzyrodzone i jak mamy się sposobić do ich otrzymania, o nie się nie ubiegając.

3. Mówi o modlitwie skupienia, której Pan użycza i jakie są jej skutki i czym te skutki się różnią od skutków, jakie sprawują owe smaki nadprzyrodzone, których Pan udziela.

Mieszkanie piąte

1. Zaczyna objaśniać, w jaki sposób dusza na modlitwie jednoczy się z Bogiem. — Po czym można poznać, czy to zjednoczenie nie jest złudzeniem.

2. Objaśnia modlitwę zjednoczenia i jakie skutki pozostawia w duszy ta modlitwa.

3. Mówi też o innym rodzaju zjednoczenia, do którego dusza za łaską Bożą dojść może, i jak skutecznie do tego dopomaga miłość bliźniego..

4. W dalszym ciągu objaśnia modlitwę zjednoczenia. — Jak wielkiej potrzeba tu bacności, aby nas nie oszukał diabeł, czatujący na nas i usiłujący odwieść nas od zaczętej dobrej sprawy.

Mieszkanie szóste

1. Wraz z większymi łaskami, których Bóg zaczyna duszy używać, wzmagają się także jej cierpienia. — Jakie to cierpienia i jak się w nich zachowują ci, którzy już weszli do tego szóstego mieszkania. Omawia przestrogi pożyteczne dla dusz cierpiących utrapienia wewnętrzne.

2. O różnych sposobach, jakimi Pan rozbudza duszę; są to łaski niewypowiedziane wielkie i rzeczy wzniosłe, ale dusza nie powinna się ich lękać.

3. W jaki sposób Bóg, gdy Mu się spodoba, mówi do duszy, i jak dusza wobec tej łaski zachować się powinna. — Znaki ku rozpoznaniu, czy nie zachodzi w tym wypadku jakie złudzenie.

4. Opowiada, jak Bóg na modlitwie zawiesza duszę przez zachwycenie, wyjście z siebie albo porwanie, co zdaniem piszącej, jest wszystko jedno, i jak duszy potrzeba wielkiego męstwa, aby zdolna była przyjąć te nadzwyczajne łaski, udzielone jej przez Pana.

5. Opowiada o innym, różnym od poprzedniego sposobie zachwycenia, gdy Bóg podnosi duszę do siebie pewnym lotem ducha. — Jakiej tu potrzeba odwagi. — Niejakie objaśnienie tej łaski, jaką Pan w tym zachwyceniu duszę wzbogaca.

6. Mówi o skutku opisanej w poprzednim rozdziale modlitwy, po którym poznaje się, czy ona jest prawdziwa, czy też zamianiem tylko. — O innej jeszcze łasce, jaką Pan czyni tu duszy, aby Go tym więcej wysławiała.

7. Opowiada, w jaki sposób dusze, łaskami wyżej opisanymi od Boga obdarzone, boleją i żalem się kruszą na wspomnienie swoich grzechów. — Jak wielki to błąd, nie ćwiczyć się w pamięci na człowieczeństwo Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, na Jego Mękę i życie, i na Jego chwalebny Matkę i świętych. — Jakie nieocenione z tej pamięci płyną dla duszy korzyści.

8. Opowiada, w jaki sposób Bóg udziela siebie duszy przez widzenie umysłowe i daje pewne przestrogi. — Jakie skutki sprawuje to widzenie, gdy jest prawdziwe. — Jak bardzo należy podobne łaski chować w milczeniu.

9. Objaśnia, w jaki sposób Bóg udziela się duszy w widzeniu przez wyobraźnię i jak nie należy nigdy pragnąć tej drogi. — Przyczyny tej bardzo ważnej przestrogi.

10. Mówi o innych jeszcze łaskach, jakie Bóg, w sposób odmienny od poprzednich, na duszę wylewa, i jakie z nich wielkie wypływają dla niej korzyści.

11. Mówi o tęsknotach za Bogiem, które Pan wznieca w duszy, a które są tak gwałtowne, że mogą odebrać życie; jak wspaniałą dusza z tej łaski odnosi owoc.

Mieszkanie siódme

1. Mówi o wielkich łaskach, jakich Bóg używa duszy, która dostąpi szczęścia wejścia do tego mieszkania siódmego. Jak między duszą a duchem, choć to jedna istność, zachodzi pewna różnica.

2. Objaśnia, czym się różni duchowe zjednoczenie z Bogiem od rzeczywistych duchowych zaślubin.

3. Opowiada o wielkich skutkach, jakie sprawia ten najwyższy stopień modlitwy. Godna uwagi jest różnica między tymi skutkami a łaskami, jakie dusza osiąga w mieszkaniach poprzednich.

4. Kończy objaśnieniem, jaki cel i zamiar ma Pan w użyczeniu duszy takich wzniosłych łask. — Ważna i pożyteczna nauka, jak Marta zawsze powinna iść w parze z Marią.

Solo Dios basta - Bóg Sam wystarczy